

VENDIM
Nr.17, datë 27.3.2012

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Vladimir Kristo	Anëtar i “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Berberi	Anëtar i “ “
Fatmir Hoxha	Anëtar i “ “
Admir Thanza	Anëtar i “ “
Altina Xhoxhaj	Anëtare e “ “
Vitore Tusha	Anëtare e “ “

me sekretare Enina Mullaj, në datën 22.11.2011, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr. 46/21 Akti që i përket:

KËRKUES: Shoqata e Importuesve dhe Tregtuesve të Gazit të Lëngshëm, përfaqësuar nga avokatët Shpëtim Beqiraj dhe Erind Mërkuri, me autorizim.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Këshilli i Ministrave, i përfaqësuar nga zj. Marsida Xhaferllari, me autorizim.

Ministria e Financave, i përfaqësuar nga zj. Isida Koka dhe z. Renald Rista, me autorizim.

OBJEKTI: - Shfuqizimi, si e papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, të shprehjes .. “ose në sektorët e veçantë të përcaktuar në këtë vendim apo në udhëzimet e Ministrisë së Financave”, të parashikuar në pikat 1 dhe 6.2 të VKM-së nr.96, datë 17.2.2010 “Për disa shtesa dhe ndryshime në vendimin e Këshillit të Ministrave nr.781, datë 14.11.2007 “Për karakteristikat teknike e funksionale të pajisjeve fiskale, sistemit të integruar të kompjuterizuar për transformimet periodike, automatike, të deklarimeve financiare, sistemit të komunikimit, për procedurën e dokumentacionin për miratimin e tyre dhe për kriteret për pajisjen me autorizim të shoqërive të autorizuara për ofrimin e pajisjeve fiskale”.

- Shfuqizimi, si i papajtueshëm me Kushtetutën, i pikës 12 të udhëzimit nr.16, datë 3.5.2010 të Ministrit të Financave “Për administrimin dhe dokumentimin e procedurave të pajisjeve fiskale”.

Pezullimi i zbatimit të fjalisë “...ose në sektorët e veçantë të përcaktuar në këtë vendim apo në udhëzimet e Ministrisë së Financave...” në pikat 1 dhe 6.2 të VKM-së nr.96, datë 17.2.2010 dhe pezullimi i pikës 12 të udhëzimit nr.16, datë 3.5.2010 të Ministrit të Financave.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 11, 17, 41, 118, 131/c, 134/f dhe 155 të Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë dhe nenet 45, 49 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes, Vitore Tusha; përfaqësuesit e kërkuarit, Shoqata e Importuesve dhe Tregtuesve të Gazit të Lëngshëm që kërkuar pranimin e kërkesës; përfaqësuesit e subjekteve të interesuar, Këshilli i Ministrave dhe Ministria e Financave, që kërkuar rrëzimin e saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kuvendi i Republikës së Shqipërisë ka miratuar ligjin nr.9920, datë 19.5.2008 “Për procedurat tatimore në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar. Ligji përcakton, midis të tjerash, kriteret dhe

procedurat për vendosjen dhe përdorimin e pajisjeve fiskale dhe kasave, rrethin e subjekteve që duhet të përmbushin këtë detyrim ligjor si dhe kontrollin e sistemit automatik të mbledhjes së të dhënave të pajisjeve fiskale.

2. Këshilli i Ministrave, në zbatim të kërkesave të ligjit të mësipërm, ka miratuar vendimin nr.96, datë 17.2.2010 “Për disa shtesa dhe ndryshime në vendimin e Këshillit të Ministrave nr.781, datë 14.11.2007 “Për karakteristikat teknike e funksionale të pajisjeve fiskale, sistemit të integruar të kompjuterizuar për transformimet periodike, automatike, të deklarimeve financiare, sistemit të komunikimit, për procedurën e dokumentacionin për miratimin e tyre dhe për kriteret për pajisjen me autorizim të shoqërive të autorizuarra për ofrimin e pajisjeve fiskale”” (në vijim vendimi i Këshillit të Ministrave nr.96/2010).

3. Ministri i Financave, në zbatim të vendimit të Këshillit të Ministrave nr.96/2010, ka nxjerrë udhëzimin nr.16, datë 03.05.2010 “Për administrimin dhe dokumentimin e procedurave të pajisjeve fiskale”, i cili, në rrethin e subjekteve që kanë detyrimin e vendosjes së kasave fiskale, përfshin, përveç subjekteve që tregtojnë gazin e lëngshëm me pakicë, edhe shoqëritë e tregtimit me shumicë të hidrokarbureve (në vijim udhëzim nr.16/2010).

II

4. Shoqata e Importuesve dhe Tregtuesve të Gazit të Lëngshëm, (kërkuesi) i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese, për shfuqizimin e vendimit të Këshillit të Ministrave nr.96/2010 dhe udhëzimit nr.16/2010 të Ministrit të Financave duke parashtruar, në mënyrë të përmbledhur, se:

4.1 Është cenuar liria ekonomike, garantuar nga neni 11 i Kushtetutës, në drejtim të pavarësisë nga kontrolli shtetëror dhe të lirisë fiskale mbi të ardhurat, pasi parashikimi i detyrimit për blerjen, instalimin, mirëmbajtjen dhe përditësimin periodik të pajisjeve fiskale edhe për importuesit dhe tregtuesit me shumicë të gazit të lëngshëm rëndon ndjeshëm mbi buxhetin e këtyre shoqërive. Gjithashtu, kufizimi i lirisë ekonomike është bërë pa ligj.

4.2 Në nxjerrjen e akteve nënligjore nuk janë respektuar kërkesat e nenit 118 të Kushtetutës, që detyron nxjerrjen e këtyre akteve në bazë dhe për zbatim të ligjeve nga organet e përcaktuara në Kushtetutë.

4.3 Kufizimi i lirisë ekonomike cenon parimin e sigurisë juridike dhe të drejtën e pronës, në kuptim të neneve 4 dhe 41 të Kushtetutës.

4.4 Zbatimi i akteve nënligjore të mësipërme duhet të pezullohet pasi ato dëmtojnë rëndë interesat e anëtarëve të Shoqatës së Importuesve dhe Tregtuesve të Gazit të Lëngshëm.

5. **Subjektet e interesuara, Këshilli i Ministrave dhe Ministria e Financave**, pretenduan rrëzimin e kërkesës duke prapësuar si më poshtë:

5.1 Kërkuesi nuk legjitimohet për t’iu drejtuar Gjykatës Kushtetuese për arsye se:

5.1.a Në momentin e hyrjes në fuqi të akteve objekt kundërshtimi, shoqata nuk ishte krijuar dhe regjistruar si person juridik në përputhje me ligjin. Në këtë kuptim, kërkuesi nuk ka interes legjitim të lidhur drejtpërdrejt me çështjen, pasi nuk e ka fituar asnjëherë interesin që pretendon se i është cenuar nga aktet nënligjore.

5.1.b Duhet të ushtronte ankim në gjykatën e juridiksionit të zakonshëm për të kundërshtuar aktet nënligjore si të paligjshme e që cenojnë interesat dhe të drejtat e tij. Por edhe kjo e drejtë ka rënë në dekadencë pasi gjatë afatit 30 ditor, brenda të cilit mund të ushtronte ankimin, ky subjekt nuk ishte krijuar ende si person juridik.

5.2 Pretendimi për kufizimin e lirisë ekonomike është i pabazuar, pasi liria ekonomike nuk nënkupton pavarësi ndaj çdo lloj kontrolli shtetëror. Kufizimi i pretenduar nuk është vendosur nga aktet nënligjore të kundërshtuara, por nga ligji nr.9920, datë 19.5.2008 “Për procedurat tatimore”, nëpërmjet sanksionimit të detajuar të procedurës së mbledhjes së tatimit.

5.3 Edhe pretendimi për cenimin e të drejtës së pronës, si rezultat i vendosjes së sistemeve paralele të kontrollit të të ardhurave dhe i zbatimit të detyrimeve tatimore dy herë për të njëjtin transaksion është i pambështetur në nenin 41 të Kushtetutës.

5.4 Kufizimi i vendosur përmes ligjit dhe jo akteve nënligjore plotëson të gjitha standardet kushtetuese, *inter alia*, edhe parimin e proporcionalitetit. Në këtë kuptim, pretendimi i kërkuarit për cenimin e këtij parimi është i pabazuar, pasi në rastin e nxjerrjes së ligjeve për mbledhjen e taksave shteti nuk ka barrën të provojë ekzistencën e përputhshmërisë me interesin e përgjithshëm, sepse një fakt i tillë prezumohet.

5.5 Aktet nënligjore objekt kundërshtimi janë në përputhje me nenin 118/2 të Kushtetutës, pasi kanë dalë në respektim të rezervës ligjore absolute për të mundësuar zbatimin e ligjit nr.9920, datë 19.05.2008 “Për procedurat tatimore” që autorizon nxjerrjen e akteve nënligjore. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkuarit është i pabazuar.

III

A. Lidhur me legjitimitimin e kërkuarit

6. Gjykata Kushtetuese (Gjykata) përpara shqyrtimit të pretendimeve të kërkuarit, vlerëson pretendimet e parashtruara nga subjektet e interesuara lidhur me legjitimitimin e kërkuarit në këtë gjykim kushtetues.

7. Subjektet e interesuara, Këshilli i Ministrave dhe Ministria e Financave, kanë pretenduar se kërkuari nuk legjitimohet për të vënë në lëvizje gjykimin kushtetues për arsye se Shoqata e Tregtuesve dhe Importuesve të Gazit të Lëngshëm nuk ishte krijuar si person juridik në momentin e hyrjes në fuqi të akteve nënligjore objekt kundërshtimi.

8. Çështjen e legjitimitimit të kërkuarit (*locus standi*) Gjykata e vlerëson si një ndër aspektet kryesore që lidhen me iniciimin e një procesi kushtetues. Në gjykime të kontrollit të kushtetutshmërisë së normës, subjektet iniciuese që parashikohen në nenin 134, pika 2 të Kushtetutës kanë detyrimin për të provuar lidhjen e domosdoshme që duhet të ekzistojë ndërmjet veprimtarisë ligjore që ato kryejnë dhe çështjes kushtetuese të ngritur. Shoqatat, që përfshihen në subjektin kushtetues “organizatat e tjera” janë të specifikuar në nenin 134, pika 1, shkronja “f” të Kushtetutës, si një ndër subjektet që ushtrojnë në mënyrë të kushtëzuar të drejtën për t’iu drejtuar kësaj Gjykate, duke pasur legjitimetet vetëm për ato çështje që lidhen me interesat e tyre. Gjykata ka theksuar se interesi konsiston tek e drejta e shkelur, tek dëmi real apo potencial dhe jo tek premiset teorike mbi antikushtetutshmërinë e normës që ka sjellë këtë cenim të interesit dhe se ky interes duhet të jetë i sigurt, i drejtpërdrejtë dhe vetjak (*shih vendimet nr.31, datë 18.06.2010 , nr.4, datë 23.02.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

9. Gjykata thekson se, në kuptim të nenit 134, pika 1, shkronja “f” të Kushtetutës, që përcakton “organizatat e tjera” si subjekte që legjitimohen të vënë në lëvizje një gjykim kushtetues, momenti i krijimit, si dhe kohëzgjatja e veprimtarisë së tyre, nuk përbëjnë kusht për legjitimitimin e këtyre subjekteve.

10. Bazuar në aktet e administruara në këtë gjykim (statut dhe akt themelimi), Gjykata konstaton se kërkuari është një subjekt juridik, me 23 anëtarë themelues, i regjistruar në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë me vendimin nr.3007, datë 10.2.2011. Anëtarë të shoqatës janë shoqëritë e tregtimit me shumicë dhe pakicë të gazit të lëngshëm në Shqipëri. Në këto kushte, Gjykata vlerëson se kërkuari është krijuar si shoqatë dhe gëzon personalitet juridik në përputhje me kërkesat e ligjit. Në këtë kuptim, ndryshe nga sa pretendojnë përfaqësuesit e subjekteve të interesuara, Këshilli i Ministrave dhe Ministria e Drejtësisë, kërkuari legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të rregullimit të parashikuar nga neni 134, shkronja “f” të Kushtetutës dhe nenit 49, pika 2 i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

11. Gjithashtu, Gjykata vlerëson se kërkuari legjitimohet *ratio temporis*, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit 3-vjeçar të përcaktuar në nenin 50 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

12. Për sa i përket legjitimitimit *ratione materiae*, Gjykata, bazuar në statutin e kërkuarit konstaton se Shoqata e Importuesve dhe Tregtuesve të Gazit të Lëngshëm është organizatë vullnetare që synon,

midis të tjerash, të mbrojtë interesat e importuesve dhe tregtuesve të gazit të lëngshëm, për sa i përket burimeve materiale, energjetike, financiare dhe njerëzore të nevojshme. Po ashtu, Gjykata vëren se nenet objekt kundërshtimi përcaktojnë rregulla të ushtrimit të veprimtarisë ekonomike të anëtarëve të shoqatës që përfaqëson kërkuesi.

13. Nga sa më sipër, Gjykata vlerëson se ekziston lidhja e drejtpërdrejtë midis misionit për të cilin është krijuar kërkuesi dhe pasojave që rrjedhin nga normat, objekt shqyrtimi. Për rrjedhojë, interesi për të vepruar i kërkuesit është i sigurt, i drejtpërdrejtë dhe vetjak dhe, në këto rrethana, ai legjitimohet të vërë në lëvizje këtë gjykim kushtetues.

B. Lidhur me pezullimin e zbatimit të akteve nënligjore

14. Gjykata mori paraprakisht në shqyrtim kërkesën për pezullimin e zbatimit të pikave 1 dhe 6.2 të vendimit të Këshillit të Ministrave nr.96, datë 17.2.2010 dhe pikës 12 të udhëzimit nr.16, datë 3.5.2010 të Ministrit të Financave.

15. Në mbështetje të nenit 45 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, Gjykata i vlerësoi të pabazuara argumentet e parashtruara për cenimin e interesave shtetërorë e shoqërorë ose të individëve nga zbatimi i menjëhershëm i akteve nënligjore dhe, për rrjedhojë, vendosi rrëzimin e kërkesës.

C. Lidhur me pretendimin për cenimin e parimit të lirisë së veprimtarisë ekonomike

16. Kërkuesi pretendon se përfshirja e tyre në kategorinë e tatimpaguesve që kanë detyrimin të vendosin kasa fiskale i ngarkon me detyrimin për blerjen, instalimin dhe përdorimin e sistemit fiskal, që në rastin e shoqërive të hidrokarbureve me shumicë konsiston në pajisjen fiskale dhe njësinë matëse elektronike me litra. Ky detyrim cenon lirinë ekonomike, garantuar nga neni 11 i Kushtetutës, në drejtim të pavarësisë nga kontrolli shtetëror dhe të lirisë fiskale mbi të ardhurat. Për më tepër, kufizimi i lirisë ekonomike është bërë me vendimin e Këshillit të Ministrave nr.96, datë 17.2.2010 dhe udhëzimin nr.16, datë 3.5.2010 të Ministrit të Financave dhe jo me ligj siç përcakton Kushtetuta.

17. Gjykata, në jurisprudencën e saj, e ka trajtuar lirinë e veprimtarisë ekonomike, të garantuar nga neni 11 i Kushtetutës, si të drejtën për të lidhur kontrata, individualisht ose kolektivisht, lirisht dhe mbi bazën e vullnetit personal, të drejtën për të zgjedhur aktivitetin që dëshiron të ushtrojë individi, të drejtën për të zgjedhur një punë sipas preferencës etj. Kjo liri përfshin të gjitha të drejtat që lidhen me prodhimin, shpërndarjen ose konsumin e mallrave dhe shërbimeve. Forma më e lartë e lirisë ekonomike nënkupton të drejtën e pronës, lirinë pa asnjë kufizim të qarkullimit të fuqisë punëtore, të kapitalit dhe të mallrave; se individi ka të drejtë të punojë, të prodhojë, të konsumojë dhe të investojë në çdo mënyrë që zgjedh dhe kjo liri duhet të mbrohet nga shteti. Po ashtu, liria e veprimtarisë ekonomike përmban në vetvete shumë të drejta dhe liri, si: liria e biznesit ose aftësia për të krijuar dhe mbyllur një sipërmarrje, liria e tregtisë ose mungesa e barrierave lidhur me importimin dhe eksportimin e mallrave dhe shërbimeve, liria monetare si masë për të garantuar qëndrueshmëri të çmimit, liria fiskale mbi të ardhurat qoftë individuale, qoftë ndaj biznesit në mënyrë të veçantë, të drejtat e pronës si aftësi e individëve për të grumbulluar, poseduar dhe disponuar sende të lirë nga ndërhyrja e shtetit, liria e investimit dhe qarkullimit të lirë të kapitaleve, veçanërisht kapitalit të huaj, liria financiare dhe pavarësia nga kontrolli shtetëror, liria e punës për të ndërvepruar pa kufizime nga shteti (*shih vendimin nr.17, datë 25.7.2008 të Gjykatës Kushtetuese*). Krahas kuptimit të mësipërm, liria e veprimtarisë ekonomike nënkupton edhe detyrimin e shtetit që, nëpërmjet legjislationit, të ndërhyjë në rregullimin e kësaj lirie me qëllim që, krahas lirisë së veprimtarisë ekonomike, të garantohet edhe parimi i shtetit social dhe i të mirës së përbashkët. Ky detyrim për rregullim i ligjvënësit shprehet nëpërmjet nxjerrjes së normave konkrete juridike, me anë të të cilave dispijlohet ushtrimi i veprimtarisë së lirë ekonomike në sektorë apo fusha të caktuara me qëllim mbrojtjen e tregut nga deformimet që natyrshëm mund t'i mbart me vete zhvillimi i lirë i veprimtarisë ekonomike (*shih vendimin nr.28, datë 27.5.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Në rastin në shqyrtim, Gjykata konstaton se ligji nr.9920, datë 19.5.2008 “Për procedurat tatimore” ka përcaktuar se subjekte të detyruar për të vendosur dhe për të përdorur sistemin fiskal, nëpërmjet përdorimit të pajisjeve fiskale, për regjistrimin e pagesave me para në dorë dhe për lëshimin, në mënyrë të detyrueshme, të kuponit tatimor janë tatimpaguesit që kryejnë qarkullimin e mallrave dhe të

shërbimeve, për të cilat pagesat nuk kryhen nëpërmjet bankës (neni 55, pika 1) dhe gjithashtu, tatimpaguesit e shitjeve me pakicë, që shesin mallra apo ofrojnë shërbime në mjedise apo njësi të përhershme, të hapura për publikun (neni 54, pika 3).

19. Ligji parashikon edhe detyrimin e Këshillit të Ministrave për miratimin e karakteristikave teknike e funksionale të pajisjeve fiskale, të sistemit të integruar të kompjuterizuar për transferimet periodike, automatike të deklarimeve financiare, të sistemit të komunikimit, procedurën dhe dokumentacionin për miratimin e tyre, kriteret për pajisjen me autorizim të shoqërive, që ofrojnë pajisjet fiskale, si dhe kushtet e heqjes së autorizimit për këto shoqëri. Për Ministrin e Financave, detyrimi që buron nga ligji ka të bëjë me miratimin e procedurës dhe dokumentacionit për miratimin për përdorim të pajisjeve fiskale, elementet e kuponit tatimor, mënyrën e kontrollit dhe kontrollin e pajisjes fiskale, distancën e ruajtjes së kuponit tatimor dhe rregullat për mirëmbajtjen e tyre teknike e të shërbimit (neni 55, pikat 2 dhe 3).

20. Në zbatim të detyrimeve të mësipërme ligjore, Këshilli i Ministrave dhe Ministri i Financave, përmes vendimit dhe udhëzimit, kanë parashikuar detyrimin e shoqërive të tregtimit të hidrokarbureve dhe shitësve me shumicë për instalimin e sistemit fiskal në çdo kalimatës, regjistrimin e llojit, sasisë dhe vlerës së derivateve të naftës gjatë qarkullimit e shitjes me shumicë të tyre.

21. Gjykata vlerëson se detyrimet që kuadri ligjor dhe nënligjor i trajtuar më sipër përcakton për tatimpaguesit, janë detyrime financiare që përbëjnë burim të të ardhurave që krijojnë buxhetin e shtetit, në referim të nenit 157 të Kushtetutës. Detyrimi kushtetues për të paguar detyrimet tatimore, në vështrim të jurisprudencës së kësaj Gjykate, është vlerësuar se synon të konsolidojnë sistemin buxhetor dhe të përcaktojnë burimet e krijimit të të ardhurave të buxhetit të shtetit. Qëllimi i sistemit tatimor është mirëqenia e përgjithshme, që do të thotë e individëve dhe e komunitetit në përgjithësi, si dhe përmbushja e objektivave sociale të shtetit. Taksat dhe tatimet nuk janë detyrime të negociueshme dhe mbliken nga organet tatimore, me mënyrat e përcaktuara me ligj. Marrëdhëniet e tatim-taksave janë marrëdhënie ligjore detyrimi ndërmjet shtetit dhe tatimpaguesve dhe, si të tilla, ato mund të përcaktohen vetëm me ligj (*shih vendimin nr.12, datë 28.4.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Në vështrim të standardeve kushtetuese të mësipërme, Gjykata vlerëson se kërkuesi nuk arriti të argumentojë në nivel kushtetues pretendimin se, si rezultat i kontrollit të ushtruar nga shteti dhe barrës financiare që i ngarkohet për shkak të detyrimit për blerjen, instalimin, mirëmbajtjen dhe përditësimin periodik të pajisjeve fiskale, i cenohet liria ekonomike.

23. Si përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për cenimin e lirisë së veprimtarisë ekonomike është i papabazuar.

Ç. Në lidhje me pretendimet e tjera

24. Kërkuesi ka pretenduar, gjithashtu, se kufizimi i lirisë ekonomike, në vështrim të nenit 11, pika 3 të Kushtetutës, është bërë pa ligj, se cenohet parimi i sigurisë juridike dhe e drejta e pronës, në kuptim të neneve 4 dhe 41 të Kushtetutës dhe se nuk janë respektuar kërkesat e nenit 118 të Kushtetutës.

25. Bazuar në jurisprudencën e saj (*shih vendimin nr.17, datë 20.7.2008*), Gjykata rithekson se, përderisa nuk konstaton shkelje të parimit kushtetues të lirisë së veprimtarisë ekonomike, nuk ka vend të analizojë kontrollin e përputhshmërisë me Kushtetutën të vendimit të Këshillit të Ministrave dhe të udhëzimit të Ministrit të Financave.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131 shkronja “c” dhe 134, pika 1, shkronja “f” të Kushtetutës; nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri:

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren

Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Xhezair Zaganjori, Vladimir Kristo, Fatmir Hoxha, Sokol Berberi, Petrit Ploçi, Vitore Tusha, Altina Xhoxhaj, Admir Thanza